

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. de küldendők az előfizetési díjak nyitlitérek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 kor
 Negyed évre 2 kor
 Egyes szám ára 20 fl.

Hirdetések elfogadtatnak:
 Budapest: Goldberger A. V. 4;
 Eckstein B. hird. irod. Bécsben.
 Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
 „Általános Tudósító” hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitlitér petitióra 20 fl.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Karácsonyhoz.

Tél van! Nyugodni, aludni ment a természet. Mindenütt kopály, vadon és komorság; a nap is majdnem megfedkezelt önmagáról; fagygyal, hideggel találkozunk mindenütt. Nehéz, ólmos égboltozat borítja a nap fényes arcát s világ szelvényében hosszabban itt nyugszik fehér halotti öltönyében. Elhalt a világosság s a remény is. Sötét, nehéz nyomás ránehezedik a kedélyre, ha az egyik hosszú, barátságtalan éjszakából átvirradunk a másikba, mely még barátságosabb. Szívünk önmagába zárkózik; mert nem doboghat szabadon, élénk a szabad, aranyfényű napvilágon és mert önmagába visszariaszítja a hó és jég hideg lehelete. S így megérkezett ama sötét nap is, mely az év összes napjai közt a legrövidebb; s vele elérkezett ama leghosszabb éjszaka, a mely annyira elfogja szívünket, hogy majdnem azt hisszük, hogy többé virradni sem fog már.

Azonban mégis elérkezett már azon nagy ünnep is, mely szentlé avatja a hosszú, szomorú téli éjszakát; szentlé avatja a fény, a világosság, a remény és szeretet által, hogy bizalomban emeljük lelkünket és bizalomteljesen tekinthessünk a messze távolba, az örökkévalóságba.

Már régóta minden készül ezen éjszakára. Igaz, hogy korunkban már nem tódulnak éjjel az emberek annyira a templomokba, mint egykor, hogy szent dalokban, fohások s imákban dicsőítsék s imádják az Istennek emberré lett születését: az ünnep leginkább a házak csendes szobáiba s a család köré

vonult vissza. Itt a kedves, bizalmas, barátságos szobában áll az üde, zöld fenyőfa, sugározván a gyertyácskák ragyogó fényétől és beagatva a különféle ragyogó tárgyakkal; ártatlan gyönyörűre a szemnek, kicsinyeknek és nagyoknak egyaránt.

És köröskörül ott hevernek már a hű szeretetnek ajándékai, melyeket a család tagjai a benső gyűvelőrtózas és teljes odaadás zálogául egymásnak adományoznak: a férj a feleségnek, a nővér a fivérnek, szülőöknek a gyermekeik, fivérnek a fivére, nővérek a nővere. A szerető és szeretett emberek köre fölött ott sugárik a karácsonyfa éjteltájában is, jelképeül a életnek s a reménynek a jelül a hervadhatlan s az örök világosságnak a természetnek hideg sötét téli almában. És ott fűt a fényárban uszó karácsonyfa csuca fölött egy csodálatos kis alak lebeg. Az a kis Jézus, a mint szeretetteljesen és áldogal letekin minden ezen fényre s életre, ezen szeretetre s odaadásra, ezen lelkesedésre s ígéretek szülte örömeire: jelképeül a fénytön megijodó s az Istenhez fölemelkedő emberiségnek. Mert a gyermek visszamutat a szüleiére; ő a jövőnek reménye, úgy, hogy fiában megijodódik és mintegy folytatását nyeri az atya. Így lett a kis Jézusból férfi, a ki oly nagy üdvőt hozott az embereknek. Az üdvözítő lelkében pedig Istenéhez emelkedik föl az egész emberiség; ama lélekben, mely megmerhellen szeretetben egygyé lett a mennyei atyával s mely az egész multban egész a legtávolabb jövőig magában összefoglalta az emberiséget. Úgy lett összekapcsolva ezen szeretet a reménnyel a gyermek alakjában s az ő mosolya

az örökkévalóságból felénk sugározva a vigaszt s az üdvőt.

S ime! ott a karácsonyfa alatt van egy asztal; rajta egy elms nagyleltségű kép tekint felénk.

A szent család az, egész szégyességében s minden boldogságában!

De a boldogság nem ezen világban való; nem áll az aranyban és drága kövekben; nem ismeri czelet a szegény-ácsi! Nem! ez az a legszentebb boldogság, a mely valaha érheti az embert.

De egy másik kép is díszíti az asztalt; ábrázolja pedig a pásztortokat a mezőn, a mint éppen meghallották az üdv hangját.

S ezen egyszerű pásztorszívek jobban értik meg e hangot, mint a legokosabb fők; s magukba fogadják be azt, saját kimondhatatlan lelki boldogságukra.

S egy harmadik kép azt mutatja nekünk, hogyan borulnak térdre a királyok, imádvá az ujszülöttet; bizonyítékul annak, hogy a legmagasabb állás, a legnagyobb földi hatalom hiú és semmis, és hogy a hatalmasok is porba hullanak a lélek igazi s örök üdve előtt.

És most már jönnek a szeretet s ajándékok által boldogított kis gyermekek és tisztá hangjukkal kezdik meg a karácsony éj kedves szent dalát; melyre a háznak egy régi jó barátja tanította őket titokban a szülők s a felnőtt testvérek örömeire és maguknak a kicsinyeknek szive lelke nemesisítésére.

A dal az anyagi hírnök ismeretes szavai; ezekről leszálva jövök, hogy örömhirt hozzak nektek!

TÁRCZA.

A karácsonyi „Bethlehem“.

Ira: Brauner Lajos.

4. Jelenet. Ekkor következnek az egyenkinti üdvözlések.

Öreg pásztor Tárkányi Énektára 97. dallama szerint énekelve üdvözlí ekképen:

Üdvözítő Mesterünk,
 Kit most im felismerünk;
 Üdvözölve hódolok,
 Neked örök legnagobb!
 Ki élet, igazság,
 S üdv királya vagy!

Üdesugáros szent nappal
 Virradott fel azáltal,
 Hogy levél szegletkövünk!
 S im azért hozzád jövünk,
 Ki élet, igazság,
 S üdv királya vagy!

A világ epedve várt,
 Hogy elűzzed a homályt;
 Kinyitottál, szent virág,
 Illatozik a világ;

Ki élet s igazság
 S üdv királya vagy!

1-ső bojtár Tárkányi Énektára 86. dallama szerint üdtözlí:

Kiért mi itt a földön
 Epedeztünk,
 Elküldé im az Atya
 Fiát nekünk.
 Köszöntlek Jézuskánk,
 Hogy eljöttél hozzánk,
 Szűzen szült sz. kisdédünk!

Áldlak . . . s kérlek Jézuska!
 Hogy szent hited
 Legyen győztes szivemben
 A bün felett;
 Add eltem kincseül! . . .
 S ha majd szivem kihül,
 Csak te nyujts segédkezést!

2-ik bojtár Tárkányi Énektára 89. dallama szerint éneklí:

Nagy öröme 4bredék az éjjel,
 Édes Jézusunk;
 Üdvreményeink valók levének;

Hálát áldozunk.
 Nagy vigaságunk között
 Hozzad hálánk fűzött
 Lelkünk üdvül
 Rendületlenül!

Égi kisdéd buzdítsd sziveinket
 Hón remélni;
 Hogy lehessünk — a testből kimulván
 Égnek hivei.
 Oh ne engedj, Istenünk,
 Éjbe visszaesnünk;
 Üdvremény legyen,
 Bennünk érzelem!

3-ik bojtár Tárkányi Énektára 92. dallama szerint éneklí:

Megváltó született a földön
 Ki áldott leszen mindörökön!
 Kisdéd Jézus Istenem,
 Engedd méltón zengenem:
 Szeretlek mindennek fölötté!

Érettünk Isten-emberré lettél,
 Várt vendégjambor embereknél;
 Engem is a szeretet,
 Jézuskám, hozzád vezet,
 Szeretlek mindennek fölötté!

S ekkor fölemelkedik kegyelettel és szent áhitattal egy szűz; rázendít a sz. dalra: »Dicsőség az Istennek a mennyekben, béke s üdv az embereknek a földön!«

Utána pedig az egész család ismétli a dalt ünnepélyesen, dicsóítva az Istent!

Oh, szent éj, oh kedves, vigaszteljes szent karácsony éjszaka! Az örökkévalóság bizonyosságával bevilágítod az elragadott lelket! s a mennyei szeretet hatalmával feltűzeled az emberi szíveket!

Dicsőség az Istennek, üdv az embereknek!

Cselkó József.

Tisztújító közgyűlés.

Zalavárnegye törvényhatósági bizottsága dr. Jankovich László gróf főispán elnöklésével tisztújító közgyűlést f. hó 16-án tartotta, amelyen a bizottság tagjai mintegy négyházan vettek részt.

Elnökül főispán szívélyes szavakban üdvözi a nagy számmal megjelent bizottsági tagokat; utal arra a nagy és fontos feladatra, amely a bizottság tagjaira a mai napon a tisztviselői kar megválasztásával vár; abbéli reményének ad kifejezést, hogy a bizottság tagjait ebbeli működésükben nem a személyes érdek, hanem a közérdek vezeti s olyan tisztviselőket választanak, akik a legjobb akarattal, odaadó buzgalommal s közmegelegedéssel töltik be hivatalos állásukat. A bizottság tagjait újból üdvözlővén, a tisztújító közgyűlést megnyitja.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére a közgyűlés Háczy Kálmán és Údvardy Ignác bizottsági tagokat választotta meg.

Ezután Csertán Károly alispán utalva arra a körülményre, hogy a tisztviselői kar mandátuma a folyó év végével lejár, maga és tisztársai nevében köszönetet mond a beléjük helyezett bizalomért, a vármegye pecsétjét átadja elnökül főispánnak.

Koller István bizottsági tag szólalt fel ezután; nem akarja — ugymond — a közgyűlés türelmét és idejét sokáig fárasztani, mégis arra kéri a bizottság tagjait, hogy mielőtt legszebb alkotmányos jogukat, a tisztviselői választását, gyakorolnák, fejezzék ki a lépelő tisztviselői karnak buzgó működésükért hálás köszönetüket és elismerésüket.

A közgyűlés tagjai zajos éljenzéssel fogadták a tett indítványt, mire azt elnökül főispán közgyűlési határozattal emelte.

Ezután áttért a közgyűlés a tisztújításra, miután elnökül főispán a tisztújító közgyűlés tartására Hajik István bizottsági tagot jegyzőül, dr. Szigethy Elemér bizottsági tagot pedig tisztí ügyészül kérte fel.

A kijelölő választmányba tagokul a főispán Bogay Máté, Barcza László és Ziegler Kálmán bizottsági tagokat kérte fel, míg a közgyűlés ta-

gokul dr. Gyömörey Vince, Koller István és Szily Dezső bizottsági tagokat választotta meg.

Amennyiben a tisztújítás alatt névszerint szavazás kéretének, elnökül főispán három szavazatszedő küldöttséget nevezett ki; az első küldöttségnek, ahol a tapolcazi, sümegi, szentgróthi, novai és keszthelyi járásbeli bizottsági tagok szavaznak, dr. Bádió György elnökle alatt Glazer Sándor és Ányos Kálmán, a második szavazatszedő küldöttségnek, ahol a pacsai, nagykanizsai és zalaegerszegi járások és Nagykanizsa és Zalaegerszeg r. t. városok bizottsági tagjai szavaznak, dr. Hauser János elnökle alatt dr. Fábian Zsigmond és Udvardy Ignác, a harmadik szavazatszedő küldöttségnek, ahol az alsó-erdélyi, letenyei, perlaki és csáktornyai járások bizottsági tagjai szavaznak, Hájós Mihály elnökle alatt Tóth István és Laubhaimer Oszkár bizottsági tagokat nevezte ki szavazatszedő küldöttségi tagokul.

A kijelölő választmány működésének tartamára elnökül főispán a tisztújító közgyűlést felfüggesztette.

A kijelölő választmány működését befejezvé, a felfüggesztett közgyűlést elnökül főispán folytatónak megnyitja s ajánlja első sorban azoknak az állásoknak a betöltését, amelyekre csak egy pályázó jelentkezett s így a kijelölő választmány az illetőt egyedül jelölte ki.

Lykép egyhangulag zajos éljenzés mellett megválasztották a megválasztott tisztviselőket elnökileg kimondatták:

Csertán Károly alispánnak, Arvai Lajos főjegyzőnek, Czukeller Lajos I. aljegyzőnek, Víz Géza II. aljegyzőnek, Bódy Zoltán III. aljegyzőnek, Kaufmann Mátys IV. aljegyzőnek, Bubics Tivadar V. aljegyzőnek; Thassy Kristóf tisztí főügyésznek, Marton László főpénztárnoknak, Vidóczy Pál alpénztárnoknak;

az árvaszéknél: Trsztyánszky Ödön elnöknek, dr. Zarka Zsigmond helyettes elnöknek, Málics József, dr. Csák Károly, Csesznák Ödön, dr. Kadák Pál, Ellmann Ödön, Czebe Károly, dr. Abraham Ernő ülnököknek, Hann János jegyzőnek, Tuboly Sándor, Véges János, dr. Marik Pál aljegyzőnek, Vörös György pénztárnoknak;

főszolgabíráknak: Szentmiklóssy Gyula a tapolcazi, Füzik Gyula a sümegi, Molátszky Lajos a szentgróthi, Viosz Ferenc a nagykanizsai, Gaál Miklós a pacsai, Thassy Lajos a zalaegerszegi, Merky Antal a letenyei, Kovács Rezső a perlaki, Kölbenschlag Béla a csáktornyai, Takács Imre a keszthelyi, Mayer István a novai járásba.

Az alsó-erdélyi járásban a főszolgabírói állásra a kijelölő választmány a pályázó szolgabírákat a következő sorrendben jelelte ki: Székely Emil, dr. Blaha Sándor, Szalmay József, Solyomy Tivadar, Dénes Sándor.

Husz bizottsági tag írásban névszerint szavazást kérvén az alsó-erdélyi főszolgabírói állás betöltésére elnökül főispán a névszerint szavazást a már megválasztott küldöttségi tagok közreműködése mellett elrendelte és a szavazás tartamára a közgyűlést felfüggesztette.

A névszerinti szavazás befejeztével elnökül főispán a felfüggesztett közgyűlést folytatónak megnyitotta s kihirdette a névszerinti szavazás eredményét, amely szerint a beadott 354 szavazat közül Székely Emil 144, tehát legtöbb szavazatot kapott s így Székely Emilt szavazattöbbséggel megválasztott alsó-erdélyi főszolgabírónak a közgyűlés lelkes éljenzés között kimondta.

Ezután egyhangulag szolgabíráknak megválasztották dr. Saághváry Jenő, Karácsonyi Kálmán, Dénes Sándor, Pálffy László, Molnár János, Bogay György, dr. Blaha Sándor, Gájásy Lajos, Solyomy Tivadar, Szalmay József, Csák Árpád, Mezreczky Jenő eddigi s olgabírók.

A megfűresedett egy szolgabírói állásra a közgyűlés közfelkiáltással a kijelölt választmány által első helyre kijelölt Farkas István tiszteletbeli szolgabírót választotta meg.

Ezután elnökül főispán dr. Tuboly Gyula eddigi tisztí alügyész ez állásra újból kinevezte, dr. Czinder István ügyvédet, tud tiszteletbeli főügyészt ebbeli állásában megerősítette, Hajek István ügyvédet tiszteletbeli főügyésszé kinevezte; továbbá dr. Krásovecz Ignác, dr. Lukonich Gábor, dr. Böhm Szidney, dr. Király Mór, dr. Hann Ödön tud tiszteletbeli vármegyei főorvosokat ebbeli állásukban megerősítette és dr. Szekeress József orvostudort tiszteletbeli vármegyei főorvossá kinevezte; továbbá kinevezte Szalmay József szolgabírót tiszteletbeli főszolgabíróvá, míg dr. Mojzer József orvostudort tiszteletbeli járásorvossá, míg dr. Tarányi Ferenc tiszteletbeli szolgabírót ebbeli állásában megerősítette.

Ezután Háczy Kálmán bizottsági tag hivatkozva a régi szokásra, továbbá arra köztisztelő és szeretetre, amellyel a vármegye törvényhatósága Csertán Károly alispán iránt viseltetik, indítványozza, hogy az újból megválasztott alispánt küldöttségileg hívják meg a közgyűlésre s dr. Haudek Agoston elnökle alatt Bezeredy László, Bosnyák Géza, Gutmann László, Deák Mihály Fábianics Gyula törvényhatósági bizottsági tagokat ajánlja küldöttségi tagokul. A közgyűlés zajos helyesléssel fogadta az indítványt, s a kijelöltökön kívül mások is csatlakoztak a küldöttséghez. — A küldöttség kíséretében megjelent alispánt lelkes ovációval fogadta a közgyűlés.

Ezután a tisztviselői kar a közgyűlés színe előtt letette a hivatalos esküt, mely után Csertán Károly alispán lelkes szavakban mondott köszönetet azért az osztatlan bizalomért, amellyel a törvényhatóság egyeteme most már harmadszor választotta meg a vármegye első tisztviselőjét; utal arra a nagy feladatra, amely a folyton növekedő munkahalma mellett a közigazgatási tisztviselőre vár; biztosítja azonban a közgyűlést, hogy teljes odaadással fogják tisztviselői kötelességeket teljesíteni s meg fogják őrizni a vármegye tisztességét és becsületét; a vármegye életével zárta be éljenzéssel kísért beszédét.

Végül elnökül főispán üdvözlővén a megválasztott új tisztikart, a tisztújító közgyűlést bezárta.

Most a pásztorok mindnyájan a Bethlehem előtt körben állva és magukat alázatteljes buzgósággal meghajva Tárkányi Énektára 100. dallama szerint zengik:

Kit epedve vártok
Boldogult atyáink,
Ime jászolából
Üdvmosolylyal ránk int...
Kit világ magasztal,
Eljött! és fölvirrad
A szent váltás-ghajnal.

Hajnalcsillagban jött,
Szép szűz Máriában,
Az igazság napja
S benne üdv sugar van...
Lejöttél miértünk,
Oh kegyes Megváltónk,
Hogy tehozzád térjünk!

Oh vezérelj minket!
Tégy oh tiedé!
El ne vonja lelkünk'
Tőled semmi többé;
Oh igazság napja!
Add, tied lehessünk,
Tied élve, halva!

5. Jelenet. Az angyali kar zengi, mint a 2-ik jelenetben:

Fődicsőség Istenünknek! Mennyekben dicsértessék; Az Igének s Szentléleknek! Miben az üdv tüze ég! Jámor-igaz embereknek Itt a földön békesség!

Végre a pásztorok összesen éneklék a következő s az Alföldön közkedvességű dallammal bíró éneket:

Oh ékesen kinyílt szent rózsaszál!
Üdv illatod egész világra száll!
Minden nemzet megáldja e napot,
A mely először látzatott.

Oh napkelet, oh boldog Izrael!
Benned világ világossága kell;
Kis Bethlehem, hová emelttéél,
Hogy istálló leve szentély.

Ki érettünk magad megáldád,
Vedd kedvesen szívünk áldozatját;
Dicsőség, Megváltó Istenünk,
Engedd méltóan zengünk.
Szűz Mária, királyi szent Anyánk!
Legyen szivednek édes gondja ránk;
Védelmzed szép országod s nemzed
Miként ajáltattot neked.

S hogy majd egykor miénk legyen a menny,
Kérd értünk szent szent Fiad! Amen.

Az utolsó forda éneklése alatt az egész Bethlehem-társaság az angyalok előmenetele mellett csendes léptekkel eltávozik a lakásból.

Igen t. kartársaim itt Muraközben bizonyára szívesen veszik e sorok írójától ezen Bethlehem-játék ismertetését, s nemcsak a vallásékesi érzelem fejlesztése, de egyuttal a magyar szónak, a magyar énekek kultiválása érdekében is azon lesznek, hogy ez a karácsonyi misztérium Muraközben meghonosodjék. Az énekek betanítására az idő felelte most rövid, de a jövő karácsonyra, erősen hiszem, a mi kis muraközi tanulóink magyar nyelven hirdetik majd az édes Üdvözítő születési ünnepét!

Ezen játék 2-ik és 5-ik jeleneteiben foglalt énekeinek dallamait az érdeklődőkkel ha hozzáam fordulnak szívesen megismertetem, míg a többi énekek dallamai a Tárkányi-féle énektárban, mely mű minden tanítónak megvan, kit állása az egyházi funkciók elvégzésére is kötelez, találhatók fel.

(Vége).

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Karácsonyra** minden t. olvasónknak, előfizetőknek, munkatársunknak igaz szívből boldog ünnepeket kívánunk! Legyen egészség, békesség és boldogság minden házbau!

— **Beiktatás.** A légrádi ág. hitv. ev. hitközség mult hó 17-én tartott közgyűlése alkalmával Bors Györgyöt választotta meg lelkészévé. Az új lelkész ünnepélyes beiktatása f. hó 8-án ment végbe. Ezen lélekemelő ünnepélyre ugy Légrádról, mint a vidékről számosan érkeztek. Az ünnepélyes beiktatást Németh Pál vécei evang. esperes végezte, ki szép beszédben, mellátta a hű pásztornak hivatását s beszéde folyamán átnyújtotta a beiktatott lelkésznek a kulcsot, anyakönyvet s hitközségi pecsétet s végül a beiktatott lelkészre s a hívekre Isten áldását kérte. Az egyházi ének elhangzása után az új lelkész gyönyörű beköszöntőt mondott.

— **Eljegyzés.** Tokody Ferencz mura-szerdahelyi magyar állam vasuti előjáró eljegyezte Korpics József helybeli vasuti alkalmazott kedves leányát Alojzia kisasszonyt.

— **Kinevezés.** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök a Csáktornya-vidéki anyakönyvi kerületbe Marinovics Ferencz jegyzői irnokot anyakönyvezető-helyettesé nevezte ki.

— **Jótekonyság.** A helybeli jótekonysági egyesület téli nagy segélyakcióját az elmúlt hét folyamán kezdte meg. Ugyanis a mult pénteken délután 3 óvodai, 16 községi népiskolai, 1 gyakorló iskolai és 1 polgári iskolai tanuló meleg lábbelivel lett ellátva. Egyuttal 20 városi szegény számára tűzifa osztalt ki.

— **Közgyűlés.** A csáktornyai keresked. kaszinó e hó 26-án karácsony másodnapján d. u. 3 órakor tartja rendes évi közgyűlést.

— **Esküvő.** Heinrich Miksa tekintélyes kereskedő leányát Viktória kisasszonyt január hó 6-án zseli oltárhoz a helybeli izraelita imaházban Pogány Ernő a »Foncière« biztosító-intézet nagykanizsai titkára.

— **Szinészet Stridón.** Mészáros János szinigazgató és recitator vezette alatt több tagból álló színtársulat telepedett le néhány előadásra községünkben. A határszél hazafias érzelmeről tesz tanúságot az, hogy Stridó és vidéke intelligens, sőt polgári eleme is, a társulatot e nemzetiségi vidéken teljes megelégedésére támogatta. Bérletüket még műkedvelőkkel támogatott két előadással is megtoldották. Színe kerülték a többiek között: Tündérlak Magyarhonban, Szulamith, Csókon szerzett völegény. Egy kis vihar. Petőfi halála s több francia vígjáték.

— **Deákok öröme.** A f. tanév első nagy szümeje, a kedves karácsonyi vakáció beköszöntött. Kis deák, nagy deák örömpeső szívvel várja a nagy napot, a mikor az édes szülői otthon újból megláthassa Városunk tanintézetének tanulói a mult hét folyamán végeztek a karácsonyi szent gyónást és áldozást. Az állami tanítóképző-intézet ifjúsága már a tegoapi napon megkezdte a karácsonyi szünetet, míg a többi intézetek tanulói csak a holnapi napon kapják ki az értesítőket, melylyel — a jó tanulók — bizonyára sok örömet szereznek a szülőknél. A holnapi naptól kezdve aztán az édes szülői otthon a deákok vig tanúja lesz. A karácsonyi vakáció bezárólag január hó 2-ig tart, mely után újból megkezdődik a nagy munka ideje.

— **Országos vásárok.** Csáktornya nagyközség előjárósága közhírré teszi, hogy

Csáktornya nagyközségben az 1902. évi országos vásárok a következő napokon tartanak meg: 1902. év február hó 3-án, hétfőn; március hó 24-én, hétfőn; június hó 30-án, hétfőn; augusztus hó 4-én, hétfőn; október hó 13-án, hétfőn; és november hó 25-én, kedden.

— **Mindenki tudja** meg, hogy a legbiztosabb szer különféle gyermekbetegségek (verszegénység, angolkór, skrofulózis, tüdő-
) keletkezésének elhárítására a Zoltán-féle csukamájolaj, mely teljesen szag- és íz nélküli, tapereje nagy és könnyen emészthető. Üvege 2 korona a gyógyszerlátrakban.

— **Muracsányban** f. hó 19-én éjjel a korcsmában néhány ember borozás után szokás szerint összevesztett. Az egyik kétrántolt elő és két embert összeszúrkált. Ezek egyike másnap este belehalt a sebébe. A kés felhasította a hasát és a belét. Orvosi segítség hiába valónak bizonyult, mert az ember kiszivedett. A másik pedig szintén súlyos sebbel volt kénytelen a korcsmából távozni. A holt másnap a zsanidárok bekisérték »illetékes« helyére. A gyilkos Tiszai István rovtól multu egyén volt.

— **A karácsonyi bevásárlások.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy az évi december 22-ére és 29-ére eső vasárnapokon a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény végrehajtási rendeletének II. a. 2., 3., 4. és 5. pontjai alatt emittelt ipari és kereskedelmi telepeken az ipari munka, illetőleg az adás-vevés egész napon át végezhető.

— **A bika-áldomás.** Sok mindenféle adás-vevés szolgáltatott okot arra, hogy az emberek áldomást igyának, mert csak akkor sikeres és érvényes az adás és vétel, ha a sógorok, komák, szomszédok és jóbarátok száraz gégejükkel egy kevéssé megmedvesíthetik. Az ily áldomások pedig rendszerint a közérdek csorbításával járnak. — Grunner Lajos, vármegyénk közigazgatási előadója a f. é. december hó 10-én tartott közg. ülésen egy érdekes esetre hivat fel a közg. bizottság figyelmét. E szerint Zalavármegye több járásában azon régi szokás divik még mindig, hogy a községi apaállatok eladásával vagy beszerzésével megbízott községi előjárók ily alkalomkor a szokásos áldomás ivást meglárlják, mely magnum áldomások költségei a bika eladási árából mennek ki, vagy pedig a bevásárlott bikának vételárához csatoltatnak. Ezen abusos beszüntetésére nézve a következő határozati javaslatot kéri elfogadni: mondja ki a közigazgatási bizottság, hogy a községi előjárók ezen visszaélés további gyakorlásától szigoruan ellátassanak, ezen tilalomról közigazgatási uton és az apaállat-vizsgáló bizottság útján is értesíttessenek. Grunner indítványát a bizottság elfogadta.

— **Ki akar egyéves önkéntes lenni?** Bico-nyára van olvasóink között több fiatal ember, ki annak idején tanulmányait félbehagyta, s így a 3 éves terhes katonai szolgálatnak néz elébe. Debreczenben már évek óta sikeresen működik az országszerte kitűnő hírnékű örvendő Lichtblau Albert-féle miniszteriel engedélyezett katonai előkészítő tanfolyam (tanbizottság: eddei Draugent János ny. m. kir. honvédezés és Mayer Adolf és. és kir. őrnagy) melyben azon ifjak, kik még sor alatt nem állottak, foglalkozásukra és előkészütségükre való tekintet nélkül rövidesen megszerezhetik az egyéves önkéntes jogot. Felvilágosítást és prospektust készséggel küld Lichtblau Albert igazgató Debreczenben.

K ö z g a z d a s á g.

Legújabb szer a rovarok, a vértetű és a gyümölcsfákra kártékony összes rovarok kipusztítására. Egyszerű készületek kölönjének (petroleum-nak) vízzel való keverésére. Lossan F. dr.-tól Wiesbadenben. Azon értekezések által indítatva, melyek a vértetűnek szétporzott petroleum- és víz keveréke által való pusztítását tárgyalják, May-

farth-féle »Syphonia« szőlővessző-permetezőm számára egy, a csap és szórócső közé iktatandó kis készüléket készítettem, mely teljesen megfelel azon céljának, hogy a két folyadéknak egyenletes keverékét permetezze széjjel. A szóróból kilépő hab, pohárban felfogva, teljesen tejszerűnek látszik és csak hosszabb állás után válik szét.

A Syphonia különösen alkalmas e célra, mert önműködő lévén, az egész figyelmet a szórócső vezetésére engedi fordítani és szándékom e készüléket a gyárosnak e célra átengedni, hogy az ő permetezőjét kiegyesíthesse vele.

Készülékem elve, hogy a nehezebb fajsúlyú viz a könnyebb fajsúlyú petroleumot egy ugynevezett T-csőnek levezelő részén alkalmazott tartányból kiszorítsa.

Egy sárgarézből készült, mind a három végén kuppall záró csatoló-karmantyúval ellátott T-cső közvetlenül a Syphonia csapja mögött kapja a nagynyomású vizet és ennek legnagyobb részét a vízszintes cső ellenkező végén levő szórócsőbe vezeti, kis részét pedig kis csövecské segítségével a felüle vezető cső végére illesztett petroleum-tartályba. Egy, ezen utóbbi vízmennyiség megfelelő petroleum-mennyiség most az említett kis csövecskével párhuzamosan fölfelé és azután térd-alakulag a vízszintes kifolyócsőbe vezető csövecské útján a szórócsőbe lép. Ezen párhuzamos csövecské a felüle vezető csőbe vannak forrasztva, úgy, hogy az utóbbinak egyéb nyílása nincsen.

Hogy azonban petroleum és viz mindig meghatározott arányban legyen, a kupaakú végre záró-lemez van forrasztva és ennek középebe a térd-alakú kis petroleum-csővecskének vége forrasztva, míg a nyomó viz számára három furás van alkalmazva a petroleum-nyílás körül. Azonnal látható, hogy ezen nyílások keresztmetszete határozza meg a petroleum és viz közötti arányt.

Petroleum-tartányunk egy literes palackot választottam, melynek átátszótsága mellett a kiszorítást észlelni és a viz kiöntése után újra meg lehet tölteni. A kapaesó nyílásgyűrű ölményből és glicerinnel készült ragasztóval erősen rá van erősítve. Ajánlatos egyáltalában nagyobb tartányt nem választani, hogy a kezelés könnyebb maradjon. Másrészt tanácsolhatom, a nagy nyomás mellett beálló törésvészely miatt bádogtartányt venni, mivel a petroleum felhasználását iger. jói felismerni azon, hogy a permetezett hab már nem tűnik tejszerűnek. Sudar fákát létráról permeteztem; de éppen ugy lehetne hosszabb szórócsövet is alkalmazni.

A kis készülék minden nyomó-szivattyúhoz illeszthető, még a vízvezeték tömlője és fecskendő-csővé közé is, mely utóbbinak szórócsővé kellene ellátva lennie.

Amint már mondtam, a kivittelt Mayfarth Ph. és Ta. czégnél Majna melletti Frankfurtnban és Bécsben adtam át, amint egyáltalában a kártékony rovarok kipusztítása érdekében annak készítését szabadná teszem. De mindazonáltal kívánatos, hogy a kivittelt szakserű legyen, mivelhogy a furások méretei mégis csak meghatározott arányban tartoznak lenni. A földgoly, hogy ilyen készülék ne drágíttassék szükségtelenül szabadatom vagy védjegy által, miáltal a beszerzésnek és a kártékony rovarok kiirtásának lehetősége csökken.

Goethe R királyi országos gazdasági tanácsos ur igazgatója a királyi gyümölcsészeti, borászati és kertészeti tanintézetnek (Geisenheimban a Rajna mellett) a fenti közleményhez a »Mittheilungen über Obst- und Gartenbau« (Közlemények a gyümölcs- és kertmívelés köréből) 1899. évi 3. számában ezt írja: Lossan dr. ur sziveskedett a javítással ellátott permetező-készülékét bemutatni és én saját tapasztalatomból megerősíthetem, hogy petroleum-nak vízzel való keverésére a képzeltet legtekintetesebb módon meggy végre; a folyadék tejleher és kitűnően porzik széjjel. A munkás egy kézbe veszi a petroleum-palackot és egyuttal igazgatja a szóró-csővet. Minthogy a Syphoniánál nincsen szivattyúzás, a munkásnak mindkét keze szabad és felváltva használhatja.

Lossan dr. ur találmánya az ilyes készülék fontos javítását jelenti és jelentékenyen olcsóbbá teszi a kártékony rovarok ellen folytatott küzdelmet, mert így a költséges petroleum-emulziók fölöslegeselek. Különös köszönetre méltó a készülék gyártásának szabadná tétele.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

njižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor

Na pol leta . . . 4 kor

Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj? koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

K Božiču.

Blizo dvé jezere ljet je već, da je Augustus rimski cesar dal zapoved, da se svi ljudi popišeu, koji živiju pod njegovom oblastjom.

Jer pak su Marija i Jožef iz Betlehema bili — tak veli sv. pismo — išli su dakle vu Betlehem, da se tam daju popisati.

I vu toj dobi se je pripetilo, da je Marija, koja je čista bila od gréha, porodila vu Betlehemskej štalici onoga, koj je od véka bil, te bude do véka vladar neba i zemlje. Vu štalici ga je rodila.

Kak kratak je bil njegov zemeljski put! Pak ipak, kak vnogo i vnogo je on vćinil čez ono malo vréme, dok su ljudi imali takovu sreću, kaj su ga sa očmi mogli videti. Oh kulike sreće. Miloga Jezusa, koj je u ljubav Boga i bližnjega vučil ljude, koj je navćil ljudi trpeti, ako su nekrivo sudjeni. Pak onda je na zadnje i sam trpel i vumrl je, da odkupi čoveka, te mu nazad da ono kaj su prvi roditelji zbog gréha zgubili.

To sve samo Bog more vćiniti!

Narodil se je. Po noći kad je mirna tišina bila zvrhu Betlehema, onda se je narodil vu jednoj štalici blizu varaša Jezus. Sve je mirno bilo. Samo zvrhu ove štalice su se čuli glasi:

»Dika Bogu na visioi . . . i t. d.«

Angelci su spēvali to. Oni su dali najprije čast Gosponu neba i zemlje.

Blizo dvé jezere ljet je minulo već od onda. Pak evo kaj vidimo! Svako ljetu se čuje glas iz ustah pobožnoga puka, pśeme koje slaviju neizmernoga dobroga Boga, koj je odkupil svet.

Kak se je iz anglelovih vustah čula pesma, tak se i sada čuje. Puk si na jeden čas hiti iz sebe svakdašnje skrbi, veseli se skupno, veseli se narodjenju Jezusa.

Samo Bog je mogel tak vlasten biti, da mu je njegov spomen i vu sada šnjim pustim svétu obostal.

Jer sada, da se čovek strašno mora boriti za život, kak mu lépo dojde jeden takov dan, kada se more zmisliti:

— Im ja sam netrpim, evo mali Jezus je taki pri porodu trpel! — Te prosí Jezusa:

— Ostani med nami mili Jezus, te nam i na dalje briši suze!

— L. R. J. —

Plebanuš mrtvih.

»Tko ide zmenom?« — Ovak pitam moje štovane čitatelje, a oni svi, kak iz jedinog grla, zaviknu: Ja! — i ja — i ja — a na zadnje se i iz zapecka oglasi stari Fija, i sad je sve zajedno vodim med briego-vo u malo selce, kam po lietu zna i puno varaščancov došli, da se naužiju friškog zra-

ka. U tom selcu je gospodin plabanuš prepovedal po nedeljah i svetkih mužike i plesove obdržavati, pak dečki zato od onud radi idu u jednu uru odeljeno, a više metrih vuz brieg višeše selce, gde je drugi plebanuš i nebo bliže, a uslied toga i Bog milostiviji, jer drugčije bi gospodin plebanuš i ovde ples prepoviedal.

U tom anda selcu ples nije prepovedan i ja vas anda sve skupa tamo vodim i prepućam vam, da se svaki po svojoj volji zabavlja.

U tom selu bil je mnogo liel na fari gospodin plebanuš, koj je zajedno sa svojimi farniki tu i ostare. Kakti mladi sveštenik, takaj rođen med bregi kak i njegovi farniki, došel je onamo pun mara i ljubavi za plebanuša, ali i pun viestine u poznavanju ljudih.

Na hitro su ga farniki obljubili. On je u njihovom narečju prodekuval, odpraščal je poslie ozbiljne opomene u spovedalnici, pomirival zavadjene zakonske pare, podžigal utrnutu dečinsku ljubav naprama roditeljem. On je bil najveseliji na svaľbah, a najvištiji utiešitelj zdvojenih pri grobu. On se je znal na kuglani kuglati, bolje, kak nitko u celoj okolici, a razne kartaške doškočice je bolje poznal, nego i koj pravi, od meštrije kartaš. Ako se je u farofskoj kuhinji pojavilo pomanjkanje mesa, to si je on znal sam u bregovitoj šumi srnjaka ili zajca ili jelena priskrbeti, i jednom riečju bil je plebanuš, kakov bi svaki moral biti.

A kad je ostare i odnemogel, prosil je da nasliednika, pri kojem si je opet izprosil, za je u jednoj sobici na farolu i nadatje ostal pak si i k nasliednikovom stolu, uz nezatnu odštetu, sedal. Njegov nasliednik se je tomu dapače veselil, jer su mu starčevi toľnači baš bili i potrebni, a k tomu se stari gospodin nije nikaj u ostale farne poslove puščal, a u cirki vu je, koliko je najviše mogel, pomagal i ga lehkotil. Stari gospodin se je najradje mrtvimi zabavljal! — Jer za farofom su male stenge vodile malo vbrég gore na groblje. Za cirkvom na brežulku bila je načinjena iz letvih sienica, obraščena zelenilom. Simo gore je po lepom vriemenu svaki dan dohadjal stari gospodin te je u prijaznoj sienici svoj brevjar čital. Iz ove sienice se je moglo jednim pogledom celu groblje pregledati, pak je zato stari gospodin znal, tu sedeći, zmrlati: »Pri živih ste mis večeničtvo uzeli, sad sam plebanuš mrtvih.«

Tu je on anda vodil svoje duhovno pastirstvo, pak kak je tu mnogi počival, koj je sa stariim gospodinom odrasel, kojega je krsćtil, vienćal, i do groba sprovel, to su mu svi bili takovi poznanći, da je pri pojedinem grobu sa njegovim stanovnikom spomenke vodil i mu novine iz okolice pripovedal, kak da bi ga ov tu počivajući čul i razmel.

Danas je baš liepo lietno vrieme, svi grobovi su zeleni i puni cvietja. Tam dole u dolini zubači dievojka pokošenu travu, kad se na jedan krat iz bližnje sumice veseli »juhušak« začuje; dievojka lievom rukom vrh očih pogleda k onoj štrani, a desnom držeća rubac, mahne nad glavom ovim, za znak, da nema pogibelji, na što se opet »juhuhu« začuje, — ali sada već bliže. Tiho posmiehavajuć je stari gospodin u sienici zaklonjen, u poštenoj nakani zaljubljenoga para dole u dolini opažaval; svog brevjiara je držal u skoplenih rukah a lice mu je bilo posve zadovoljno preobraženo.

Po malo se obrne proti grobu na desnoj strani sa željeznim križom. »No, kaj veliš na to Blažinćička« — mrmla proti grobu stari gospodin, — kaj veliš na to, tvoja kćerka tu dole liepo tierja!«

»Na sienokoši misli na dragoga, miesto na liepu marhu u štali doma, koja se već veseli na sočnu krmu. — No, ali — Blažinćička, slobodno samo mirno leži u tvojoj skrini tu dole. Kćerka ti nije zlo izabrala. Glavak Jožek je dobar dečko od dobrih roditeljah, a liepo uredjenoga grunta dobi takaj. Pet krav, četiri vola i nekoliko junćekah, a tvoja kćerka pak već ima sve za zdavanje pripravljeno, em si joj sama još za života komad po komad priredjivala. Ti sirota! Da ti gospodin Bog nije dopustil tak dugo živeti! — On već zna, zakaj ti nije dopustil, naš predobri gospodin Bog Je, je, samo liepo mirno spavaj tu dole u tvojoj skrini.«

»Sada moram malo Kuhanca posietiti, već me dugo nije pri njem bilo«. Pazljivo, kratkimi koraki otide stari gospodin okolo, te na onoj strani pri jednem grobu postane, desnicom groba blagoslovi i po tiho zmrlja: »Requiem aeternam dona ei Domine et lux perpetua luceat ei! — Čuješ Kuhanec, nemoj se u grobu obrnuti, ako ti nekaj novoga povem. Tvoj sin je šumu prodal. Iz početka sam se presenetil, ali potlam sam previedal, da je pravo učinil. Premisli si, do bil je za drevo deset jezer gotovih novac! Kaj veliš na to, kad bi mogel govoriti. Čuješ Kuhanec, ti si uvijek govoril, da ti je šuma vriedna do šest jezer forinti, a tvoj sin, je dobil za nju deset jezer i cirki je odmah prikazal posve novo mešno odielo. Je je, dobar je to dečko, tvoj sin!«

»Bog stobom Janica!« — pozdravi sad polag stojećega, cvietjem nakićenoga groba — »Bog stobom! — Ti se, jeli, nisi još priučila tvojoj tiesnoj komorici. — Ležiš to stvriću četiri tjedna. — Tvoj Francek je još ves zdvojen i zalosten, a to tim više, jer se nembre nikomu pritužiti. Je, je — tak je skrovnom ljubavju. Ja sam vas obodva po nosu poznal, kak ste jedan u drugoga zaljubljeni, a drugi nitko o tom nije nikaj niti slutil.

Pak si morala tak mlada umrijeti. Ti sirota — u tvog života prvoj ljubavi. No, no, samo liepo ostani tu dole u tvojoj hladnoj postelici, ja bum već Franceku na srdce goveril, da se jednom pošteno naplaće — siromačec — odmah mu bude pri srdcu laglje, — kaj ne Janica?*

Po malo glavom kimajuć stupa stari gospodin dalje i postane pred jednim grobom i bez cvietja i bez križa; dugo je gledal dole na zapušćeni grob, zatim se je odkril te je po tiho molil, a konačno je grob blagoslovil.

»Siromaški Bartolec« — zdehnul se je stari gospodin — »Strast za divljačinom, kakti zverokradicu te je dopelala sin. Hvali Bogu, da tvoja kugla nije pogodila jagara i ti bi ljudomorcen bil postal, ovak te je jagarova kugla pretekla i velikoga te grieha, najme ljudomorstva, sačuvala, te si ti moral ovak tvoju strast za divljačinu, životom platiti.« —

Pri jednom dečinskom grobu se sad zastavi: »Čuješ Rozika, meni se čini, da si ti od samoga nesboga veselja ov svijet posve zaboravila. Ja ti nebi niti rieči rekul, da si tu pri nas na zemlji, jer o stvarih, o kojih hoću s tobom govoriti, takova mala dieca ništ nerazmu, ali sad si angelek, a to je nekaj drugo. Nuder ti pri predragoj materi neba zaprosi, da tvoji roditelji zibku iz nahizja opet dole u sobu donesu. Je, je, ar drugač nebude dobro. Japek ti idi uvijek u krcmu, a mama k susedam na klafranje. I za to bi moral njim onak jedan pravi Kričpeter u zibku dojti, za da malo posla dobe i se više doma drže.« — Odhadjajuć od groba se još jedan krat obrne i prstom se ljubezno grozeći i ljubko se smiešeci veli: »Ali čuješ Rozika, da mi nezaboraviš na to, jer bum te drugač svetomu Petru tužil a on te onda vćekne za vuha!*

* * *

Više krat okolo Sesvet zna već pošteno sever fučkati a zna i preko sienokošah i polja i sniegom fučkati, ali ove godine se je činilo, da se iz Balatona van neufa. Danas su Sesveti, a zlato sunćece je tak liepo svietilo i topilo, da se je i mnogi metulj odvazil iz svoje se luknje van potegnuti i po cvietlju, koja je na groblju grobove kinčilo, sim tam prhentati. Bilo je još sve zeleno kak u lietu.

Ljudi su na hrpe dohadjali na groblje, te grobove svojih kitili vienci i cvietjem te sviećicami. Za staroga gospodina plebanuša, je današnji dan bil osobito svećani dan. I on se je našel na groblju te je pomagal ovoga ili onoga groba kititi. Groba zvierokradice Bartolca je nakitil svrzičkom bora. Tišlar Ždelar, koj je staroga gospodina pri die lu našel, je rekul: »No, na dvie deske i lonček farbe mi se baš nije zislo, velečastni gospodin, za da črni Bartolec nebude moral bez križa u vekivečnost spati.«

Zvonovi su sad zazvonili prvi krat, bilo je med poldanom i jednom urom. Zvonovi su sad zamuknuli i posietitelji grobovah su otišli domov, za da pod večer opet dojdu i grobove razsviete. U svojoj sienici je stari gospodin, kak navadno, sedel sa breviarom u ruki, te je žalostnim posmiehom preko grobovah gledal. Konačno se iz svoje klupe stane, odpre breviar, med kojega listovi je bil mali snopić cvietja sprešani i jedna detelja sa četiri lista. Polagano je sad koracal preko nakićenih grobovah tam k-onomu grobu na vuglu kraj kapelice, koj je imal kri-

ža iz mramora, na kojem je bila tabla sa zlatimi slovami napisom:

Ovde počiva u miru božjem uzorna dievojka

Therezia Gornik

koju je Bog u cvietu mladosti od 22 godinah dne 1-a maj, 1848 k sebi vzel. Svaki, koj ju je poznal, ljubil ju je radi njezine vrline.

Njezino srdce je bilo preiskreno i predobro za ov svijet,

Pak ju je zato njezin angel čuvar odpelal u nebo.

Akoprem je stari gospodin toga napisal znal već i na pamet, kad je došel do križa pročital ga je ipak cieloga od rieči do rieči, zatim je kakti milujuć, zdenoga mramora pogladil rukom, a onda se je prignul te je sprešani i suhi snopić cvietja skup sa četverolistnom detelom položil dole na dievojkin grob. I sad se je pričel opet po navadi spominati:

»Bog stobom moja draga Trezika! — Gledaj, ovaj snopić cvietja, sam tam na sienokoši za šumicom nabral, gde smo se mi dva od ljubavi i života razstali. I taki polag sam našel ovu četverolistu detelu. Četverolista detela nosi sreću — vele ljudi — moguće, da je istina. — Danas je od onog dana na sienokoši za šumicom tam, petdeset godinah prošlo — dugih i dugih petdeset godinah! — A kad si ti umrla draga Trezika, ja sam dragoga Boga svake godine prosil, da me k sebi vzeme, jer kaj ću ja tu dole na tom svijetu stakovim srdcem punem ljubavi zatobom — za mojom dragom Trezikom, srdcem punem ljubavi, koja je za me griehna. I ovak je godina za godinom prolazila a ja sam moral trpeti. Sad evo na jedan krat četverolista detela med cvietjem, koje sam za te bral, kak navadno svake godine — nikada ja još do sad nisam našel — ljudi vele, da znači sreću — na jedan krat četverolista detela! — O Trezika, da bi ti čula, kak veselo ov hip moje siromaško srdce tuče, kak da bi kakovu sreću iz nenada čutilo, — hm hm, četverolista detela! — Trezika, draga Trezika! Mozbit me lietos dragi Bog vzeme k-sebi!« — Suze su staroga gospodina niz lica oblejale te je drhtajuć sklopil ruke na molitvu; »O moj predragi Bože, ja Te liepo prosim!« Lagano je sad stupal od groba prama sienici, gde se je k svojemu navadnomu stoleku na klup sel; skloplene ruke je metnul na svoj odprti breviar te tiho moleći je samo ustnicami gibal.

Iz doline se je gore čul šum potoka i klepetanje melina a u bližnjem turnu je nihalka ure svojim »tik tak« kakti kapelmajstor davala takt tako, da je sve skupa sačinjavalo jednu muziku, koja je na izmučenoga staroga gospodina, sedećega i molećega u sienici tako ugodno dieovala, da mu se je ugodni san navlekel na oči i on je onde sedeć zadiemal. U driemanju su nastupile senje, koje su mu sad njegov prošli život pred oči donasale baš onak, kak je od mladosti izbilja tekul:

Liepi lietni dan! Mladi dijak stoji naslonjen na zidu, kojim je ogradjena cirkva te čeka konac nedeljne službe božje. Ljudi teda negda idu iz cirkve; naprvo dečki, koji pred cirkvom odmah u dva reda stanu, kroz koje budu morale dievojke. — Ljudi su se već prilično razišli, ali mladi dijak stoji još uvijek na svojem miestu. — Konačno izide iz cirkve Trezika Gornik, liepa cvetuća dievojka kak ruža georgina. Prste si zmoeči u svetilnici te se prekrži. Zatim stupa

prama dijaku: »Mozbit ja činim veliki grieh tim, što svaki krat u cirkvi Majku božju zažgano molim, da bi ona nek nam našu ljubav blagoslovila i našoj nevojlji pomogla, pošto tebe sile, da postaneš svećenikom. Srdce mi puca, ali sam Bog zna, da te se nemogu odreći.« — Suze dievojki cure niz lica, a dijaka steže u grudih, kak da ga hoće zadušiti i sad odluču o svojoj ljubavi svojom materom govoriti. —

Kip senje se razide i stari gospodin se u drugom kipu vidi u nizkoj sobici, na stieni visi kip Majke božje a pred njim kleči njegova mati: »Oh presveta dievica. Ti jedina znaš, kak sam se trudila, mučila, skoznuvala i trapila za svog sina, da ga izskotlam. — Ne, ne tak me Bog neće kaštigati, da ga nebi videla pri oltaru svetu žrtvu prikazuvati. — Pomozi, pomozi nesbeka Mati, pomozi!« — Ovak je u driemu videl svoju mater — baš tak, kak je to prije petdeset godinah izbilja se dogodilo, i sin ves potresen digne pred kipom kliećući si mater, — on je bled kak stiena a oči mu se kak u zimlici krese. »Neplaci draga mama, ja hoću postati svećenikom!«

Duboko se zdehne stari gospodin u snu tam na klupi u sienici. — I opet mu doneše senja pred oči prostranu sienokošu kraj šumice, samotnu i tihu, samo mali potočić je žuboril na rubu iste a sve okolo njega su rasle »potočice« (mali modri cviet). Mladi dijak je Treziku u pojasu objetu rukom držal a svoju glavu je spustil na njezino rame te se je žuhko plakal. — To je bil pogreb na sienokoši! — Ovi mladi su obdržavali sproved te su tu pokopali svoju ljubav i sreću. —

Voljko je dievojka gladila rukom plave lasi dragoga a zatim mu se je lagano iz ruke odvinula. Sada natrga jedan snopić potočicah te ga razdieli na dvie male polovine; jeunu polovinu zatekne mladomu dijaku za gumb na kaputu a drugu metne sebi na prsa — na srdce, zatim ga obima rukama obvine za vrat te ga kušne na usta. — Dugo ga je ovak za vrat držala, te mu u oči gledala, u vjerne oči viernog dragog, a ondu mu je po tiho zašaptala: »Nezaboravi me!« —

Polagano, korak za korakom se je udaljivala, žalostno spušenom glavicom na prsu, po stazi sienokoškoj prama šumici te je za kratko vrieme i u njoj je nestalo. Dijak suznimi oči za njom gledajuć, pogleda još jedan krat na cvietje na grudima te dubokim uzdisajem nestane i njega na drugoj strani sienokoše.

* * *

Sunce se je pričelo spuščati za brdinami u more, te je po navadi farofska služkinja donesla gore staromu gospodinu njegovu južinu, šalicu kavu i komad kuglufa. Već se je veselila na ljubezne rieči i hvalu, koju će iz ustah dragoga staroga gospodina čuti. — Baš je hotela gospodina sa navadnim »Hvaljen budi Jezus Kristuš i Marija« pozdraviti, dok je južinu na stol metala, kad se na jedan krat sva prestrašena osupne. Brzo si šaku metne na usta, kak da se boji, da joj se dihanje čuje te prestrašeno gleda staroga svećenika u bledu mu lice istaklene oči. Na glas zaplačuća padne dievojka na koljena: »Jezus Marija! Naš predragi gospodin stari plebanuš su umrli!« —

»Ave Maria! Gratia plena!« — zazvonu u tom hipu zvon u farnom turnu, a glas mu se je razlegal daleko na okolo po cie loj dolini

Emanuel Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Srečne svetke želno!

Svim našim poštovanim čitateljem, predplatnikom i navadnikom želimo srečne božične svetke! Naj bude zdravja, mir i sreća u svakoj bivši!

Njegovo Veličanstvo kralj pri sv. otcu papi.

Kak više novinah piše, Njegovo Veličanstvo bude pohodil taljansku kraljevsku familiju u Rimu. Iz te prilike bi rad kralj i sv. oca papu pohodil, ali jer je papa ne navaden primiti u Vatikanu one katoličke vladare, koji na pohod taljanske kraljevske familije dojdeju u Rim, zato sada Sačehen deputat u Vatikanu je dobio od našega kralja na to oblast, da izprosi pri sv. otcu papi, da našega kralja zato ipak prime.

Venčanje nadherceginje Elizabete.

Poleg jednih novinah i mi pišemo, da bude zdavanje kćeri pokojnoga kraljevića Rudolfa nadherceginje Elizabete, sa Windisgrätz Otto hercegom 1902-ga, januara 28-ga. Zdavanje bude u bečkoj Hofburg-József kapelici.

Vu trugi u Ameriku.

Beck Janos zvani malarski detič bi svikak bil rad u Ameriku išel, ali nije imel penez, kaj bi se peljal. Zato se je nekaj zmišlil, vu jednu trugu se je dal zabiti i tak se je dal gori deti na banhofu. Šestnajst dni tak je putoval. Kad su vu Ameriki trugu gori zdigli, su glas čuli iz nje. Beck, kak je to pred redari povedal, je za vodu prosil po nemškim. Vu trugi su našli jedan kofer, kaj je Beck sa vankoš hasnuval 24 flaše su našli takaj prazne nutri vu ladiči, za koju je 12 dollarov platil, akoprem bi se za 25 dollarav i ovak lehko peljal. I tak je živ došel ta, ali je rekel, da niti za pol svéta nebi napravil taj put još jedanokrat — vu ladiči.

Zaklani soldat.

Pri soldatih višeši gavalleri vnogokrat ne ravno po čovečjim postupaju sa prostimi soldati. Vu Nagyvaradu je jedan cugsfürer tak vudril sa puškom jednoga Per József zvanoga prostoga soldata, da je ov na nekaj dan vumrl od toga. Sigurno, da bude cugsfürer dobro kastigani.

Nesreća iz nepazljivosti.

Velika nesreća se je pripetila vu Petri-la Deák-kopaonici, iz koje lapora kopaju. Ex-podžeran se je pripetilo i zbog toga su tri težaki život zgubili a petnajst njih je oranjeno. Nesreću je jedan pijani težak zrokuval, koj ne samo, da je šibice skrill pri sebi, nego si je još i na cigaretilin hotel prižgati i to je zročilo nesreću. Zvu njeja su još dva težaki postigli smrt. Zmed trih ljudih su dva familiju imali.

Zmešal se je.

Nezdavnja se je pripetilo, kad su jednoga velikoga župana imenuvanje obslužavali, da je jedan mladi fiskaliuš govor držal na svečanosti, tojest napitnicu je rekel. Hotel je napiti svih onih verah pope, koji su tam bili. Ali med govorom se je tak zmešal, da je pod jednim od katoličkih popov govoril. Pajdaši njegovi su ga pod jednom cukali od zad, da naj drži red vu govoru. Ali nazadnje se je tak zmešal, da je sledeće zaključil napitnicu:

— Zdignem kupicu na svakovrstne vere katolicke pope!

To nam na pamet donese jednu drugu napitnicu. Gostovanje je bilo, pak on, koj je napitnicu držal, se je ravno tak zmešal. To si je mislil vu glavi, da bude med govorom pozval, ako bude Bog dal, na krstitke sve, koji su sada pri njem. Ali strašno se je zmešal. Nazadnje je rekel:

— I ufam se, da ovo družtvo, koje se je sada na zdavanje skup zebalo: bude za malo vréme, za jeden mali tjeden na krstitke došlo skup.

Gjungj i ostriga.

S osobitim činom jeden prefrigani vkanjlivec prevaril je vu Parizu jednoga od najglasoviteših gostionich vlastelina. Elegantno oblečeni išel je vu gostionu, tam si sedne doli i zapovedal sebi jeden tucat ostrigih (to sumale ribice,) donesti. S dobrim apetitom potroši do zadnje, i na jedenput velika krika. vika postane. Malo, da nisam pogutnul ovoga krosnoga gjungja, koj je vu ostrigi bil. Ostala gospoda, koja su vu istoj gostionici bili, svi su bežali k tomu ostrigaucu, sjahnim okom gledat krasnoga gjungja. Jeden medju ovimi, koj je ovoga prefriganca pajdaš bil, taki prešaca gjungja, da je najmenje do 30 jezer frankov vreden i da taki dopelja zlatara, koj ga bude kupil. Ovaj ostriganec privolji, nego prije, da mu dobročinstvo naplaćeno bude, pozove ga na obed. Sada ova dva s najdražešimi jestvinami su sebe traktirali, da pače na konto dragoga gjungja i šampaniera su pili. Po dokončku obeda dali su ovoga dragoga gjungja ošteriašu neg ga čuva vu ime za 300 frankov potrošeni obed dat čas, dok oni nazad dojdou. I tim su otišli a ošteriaš pako badava čeka. Gjungj je bil hamišen od 10 fillerov ni bil više vreden i kojega je on sam vu ostrigu metnul.

Ustreljeni lovni tat.

Vu Kasza varaša sumi pred nekihkimni dani deržalo je družtvo vadasiju. Ovoga družtva jednog člana, poimenu Benedek od husarov kapitana, koj je od ovih drugih bil zastal, jeden lovni tat iliti raubšitcer je na njega napapa hotel ga je streliti, ali kapitan je bil brzeši, pak ustrelil njega.

Rodica vu decembru.

Iz Vašvara nam pišeju, da tam jučer po poldan okolo 4 vure, videli su na zraku čisto polokružnu navadnu rodicu, ovomu izvanrednomu pojavljenju vnoği su se jako čudili.

Vu zločestom hipu je došla sreća.

Žalostno, priprečenje donesel je jeden veliki trefer vu Sevili Gamer imenuvanomu človeku. Sad ne davno dobil je na lutriji 30 jezer korunah i od veselja kada je ove peneze vu ruku prijel, odlučil si je, da bude sebi jednoga veseloga večera napravil, napunil si je žepu iz penezi, pak odide žnjimi vu kerčmu. Čeli večer i čelu noć pohadjal je krčme, okolo jutro vu dobroj volji povrne se takaj vu jednu, ali ni na najbolšem glasu bivšu oštariju. Dva ljudi najde tam, jednoga prostoga i jednoga pisara, koje je Gamer priateljno pozdravil, ali ovi njegovog pozdrava grubiansko prijeli jesu. Iz toga nastala je medju njimi svadja, koja joj svadja je zločesti konec vučinila. Siromaski Gamer je na hitrom s jednom sulicom špicom prebodjen, koja sulica mu ravno serdce pogodi i smrt zrokuje. Ubojstvo je pisar zrokuval, nego zandari su ga još on dan prijeli. Čemu se sada more veseliti nesretni Gamer? — Komu je sreća pred vremenom zrukuvala tak nesretnu smrt.

Otčinska ljubav na železnici.

Jeden prefrigani prevzetnjak iliti vkanjlivec putoval je sad ne davno po šnelcu vu Budapešta vu Nagy-Varadin. Početak se započel vu kolodvoru gostionici, gde je jeden po gospodski oblečeni človek bez da bi gdo na njega kakovo sumnju imal, na jednoga mladoga Erdeljskoga tergovca svoju mrežu napel, osobito kada je iz svojega dobro napunjenoga sbanjkami bugjelariša platjal. Ov prefriganec je navék naseduval tergovca i baš je vu on vagon sobice išel, kam se je ov mladi tergovec spravil. Taj prefrigani pajdaš odmah se pustil vu spomenek i na naglom postanju pajdaši, koji za njimi dojdućem dali su mesto jednomu starcu, koj je sa svojom gospom vu Nagyvaradin putoval.

Okolo Kisujalsalašu ovomu mladomu tergovcu počne se zevati, na divan si legne, i vre okolo druge štacije je i jako zaspal, tak da je vu snu počel i hrkati. Vezda ov zločinac počne se iz ovimi Nagyvaradinskim putniku razgovarati, koji su malo za zlo vzeli herkanje ovog mladog tergovca. Moj sin je to, veli taj prefrigani gospon. nisam rad, da je takov pospanec, više neprilik sam imal vre žnjim, zbog toga, vezda takaj veću svotu penez ima vu svojem bugjelarišu. Berzo mu dojde na pamet jedna zločesta misel. Malu šalu napravim žnjim, reče starcom spazljivostju vzmem vu iz zepa bugjelarišapak odidem vu drugu sobicu tojest jestbinicu, bude se čudil, kad se prebudi, pak najde svoje peneze. Kak je rekel, tak je i vučinil milil pogled melne na spavajućega i stihoma odide iz sobice, starce pako prosi, nego umiriju sineka, kada se prebudi. Na Puspökladanju štaciji se prebudi ov mladi Erdeljski tergovec, naj prije se pograbi za žep, a posle pako za glavu. Starci kojim je bila poznata čela stvar, počeli su se skrivama smijati, ali mladi tergovec zvan sebe prosi starce, nek mu poveju, kak se ima čela stvar. Japica! Veli smejući dva starci, Japica šalu imaju žnjimi. — Goo?! — Dragi njihov japica! — Gdo japica?! Moj otec vre pred 10-mi ljetni je vumerl vu Koložvaru reče nesretnan. Sad su se već ni smijali starci, nego čeli dogodjajim bil taki poznati, da taj elegantno oblečeni tudjinac ni je bil otec ovoga mladiča, nego jeden bez dušan, prefrigan gotov tat iliti tolvaj. Svi tri su bežali iz sobice, njego počeli iskati, ali više ni tora ni glasa, tak je nekam izginul sa 1200 forintimi napunjenim bugjelarišom. Ov dogodjaj naj si dobro zapametiju oni, osobito tergovci, koji višekrat putuju po železnici, pak prvić, naj budu budni vu vagonu, drugoć pako, bolje bude, da svoje peneze skrrijeju, neg da bi pred svakim kazali.

Gabona žirak. — Ciena žitka.

1 m.-mazsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	15.00 —
Zab	Zob	14.00 —
Rozs	Hrž	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.40 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sarga » »	» žuti	09.00 —
Vegyes » »	» změšan	09.00 —
Lenmag	Len	24.00 —
Bükköny	Grahorka	14.50 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Hirdetmény.

Alulírott vendéglősnek Mura-Szt.-Márton mellett Ormos községben utmelletti kitünő forgalmu

korcsma üzlete,

mely ennek és *szatócs üzletnek* igen alkalmas, ezekhez szükségesekkel felszerelve örök áron azonnal eladó.

Vevők a tulajdonossal bármikor érintkezhetnek.

Prenner József

korcsmáros.

613 2-4

5083. tkvb. 901

III. Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt a Muraközi takarékpénztár végrehajlatónak Kovácsics György végrehajtást szenvedő elleni, 6 k. 10 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő beliczai 16 sz. tkvben legelő illetmény 300 k. u. o. 375 sz. tkvi A f 556 hrsz. ztántó 298 k. u. o. 480 sz. tkv. A I. 545/c, 366/c, 411/c, 472/c, 499/a, 546/c, 984/c és 1025/c hrsz. ingatlannkból a végrehajtást szenvedett 1/3 részben jutaléka 86 k. u. o. 479 sz. tkvb. A I. 22 hrsz. 15 sz. ház udvar és kut a végrehajtást szenvedő jutaléka 139 k., 27 f. u. o. 807 sz. tkv. A I. 130/c és 294/a hrsz. ingatlantól végrehajtást szenvedő jutaléka 85 kor. becsárban, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

1902. évi január hó 17. napján délelőtt 10 órakor

Belicza községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kifejeelt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt beszoállatni. 617

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901 okt. hó 13-án

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak!

Pollák Bernát

óras és ékszerész Varazsdon.

*** Ferencz József-tér, az új takarékpénztári épületben. ***

Ajánlja dusan felszerelt

svájci zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru

raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Legolcsóbb árak!

Karácsonyi és újévi képes levelezőlap újdonságok legművészebb kivitelben,

levelezőlapalbumok, diszes levélpapírok dobozokban kaphatók:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

Könyvkereskedésében

Csáktornyan.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt a Muraközi takarékpénztár végrehajthatónak Novák Lukács és neje végrehajtást szenvedők elleni 16 kor. 166 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő dráva-szt-iváni 713. szljkvb. A I. 411/e hrsz. 286 k. 614 sztkv. A I. 598/b hrsz. 190 k. 716 sztkv. A I. 280/6 hrsz. 295 k. 724 sztkv. A I. 110/e hrsz. 115 k. 750 tkv. A I. 122/a hrsz. 48 k. 463 sztkv. A I. 406/6 hrsz. 176 k. 715 sztkv. A I. 589/b hrsz. 114 k. 501 tkv. A I. 335/6 hrsz. 170 k. 717 sztkv. A I. 560/6 hrsz. 1' h. 88 □ öi 248 sz. 391 sztkv. A 171 hrsz. 396 k. 151 sztkv. A 1356 hrsz. 316 k. 211 sztkv. A 1517 hrsz. 162 k. 320 sztkv. A 1406/d hrsz. 240 k. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

1902 évi január hó 11. napján délelőtt 10 órakor

a dráva-szt-iváni községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kifejezett óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy

az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 616

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. okt. 13.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemetek és magvak.
Uradalmaiknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövényfajta. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útvetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemele elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemetek. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényvomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, puszán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekesen áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep”. Nagy Gábor, 579 8—20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Egy jó erkölcsű fiú
tanulóul

felvétetik

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában

Csáktornyan.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziser, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésű alkalmaztatik **készvényed, csuszál és meghűtésednél.**

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban, „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzessel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Forgatár: **Török József** gyógyszerész Budapesten.

I. Richter F. Ad. és társa,
csusz és kir. udvari szaktitok.
Rudolstadt.

601. 4—82

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legújabb gyorssajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

